

شیعه در جهنم نمی سوزد!

مرحوم ثقة الاسلام کلینی در کتاب شریف "الروضة من الکافی" روایتی دربار از امام صادق علیه السلام نقل می کند...

مرحوم ثقة الاسلام کلینی در کتاب شریف "الروضة من الکافی" روایتی دربار از امام صادق علیه السلام نقل می کند که مشروح آن چنین است:

عَلِيُّ بْنُ مُحَمَّدٍ عَنْ أَحْمَدَ بْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عِيسَى عَنْ مَيْسَرَةَ قَالَ دَخَلْتُ عَلَى أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع فَقَالَ كَيْفَ أَصْحَابُكَ فَقُلْتُ جُعِلَتْ فِدَاكَ لَتَحْنُ عِنْدَهُمْ أَشْرُ مِنَ الْيَهُودِ وَ التَّصَارِي وَ الْمَجُوسِ وَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا قَالَ وَ كَانَ مُتَكِنًا فَاسْتَوَى جَالِسًا ثُمَّ قَالَ كَيْفَ قُلْتَ قُلْتُ وَ اللَّهُ لَتَحْنُ عِنْدَهُمْ أَشْرُ مِنَ الْيَهُودِ وَ التَّصَارِي وَ الْمَجُوسِ وَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا فَقَالَ أَمَا وَ اللَّهُ لَا تَدْخُلُ النَّارَ مِنْكُمْ ائْتَانِ لَا وَ اللَّهُ وَ لَا وَاحِدٌ وَ اللَّهُ إِيَّاكُمْ الَّذِينَ قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ وَ قَالُوا مَا لَنَا لَا تَرَى رَجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ أَتَّخَذْنَاهُمْ سِحْرِيًّا أَمْ زَاعَتِ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ثُمَّ قَالَ طَلَبُوكُمْ وَ اللَّهُ فِي النَّارِ فَمَا وَجَدُوا مِنْكُمْ أَحَدًا

میسر گوید: بر امام صادق علیه السلام وارد شدم، فرمود: یاران (شیعیان) چگونه اند؟ عرضه داشتم: فدایت شوم! ما نزد ایشان (اهل تسنن) از یهود، نصاری (ترسا)، گبر و مشرک بدتریم. راوی گوید: حضرتش (به مجرد شنیدن این سخن) در حالی که تکیه کرده بود برخاست و نشست و فرمود: چه گفتی؟ گفتیم: بخدا سوگند ما شیعیان در نزد مخالفان از جهود و ترسا و گبر و مشرکان بدتریم! فرمود: هان! به خداوند سوگند! که از شما دو تن، هرگز حتی یک نفر هم به جهنم نمی رود، بخدا شما همانهایی هستید که پروردگار در باره ایشان فرموده:

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رَجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ (ص/62)

آنها می گویند: #171 چرا مردانی را که ما از اشرا می شمردیم (در اینجا، در آتش دوزخ) نمی بینیم؟!

أَتَّخَذْنَاهُمْ سِحْرِيًّا أَمْ زَاعَتِ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ (ص/63)

آیا ما آنان را به مسخره گرفتیم یا (به اندازه ای حقیرند که) چشمها آنها را نمی بیند؟!

البته نباید هر کسی را به صرف عنوان شیعه، مصداق اینگونه روایات به شمار آورد بلکه باید حساب شیعیان از دوست داران اهل بیت علیهم السلام و نیز شیعیان شعاری جدا شود. توضیح بیشتر اینکه در روایتی از امام حسن عسکری به نقل از پیامبر گرامی اسلام؛ شیعیان و دوستداران حضرات معصومین (علیهم السلام) به چند دسته تقسیم شده اند، گروهی که گناهان آنها کم است در دنیا و یا هنگام مرگ با سختی هایی روبه رو می شوند و تصفیه می گردند؛ برخی نیز که گناهانشان سنگین تر است، کارشان به بعد از مرگ می انجامد و در مراحل بعدی (برزخ و قیامت) تصفیه می شوند، عده ای دیگر که گناهان سنگینی دارد کارشان به جهنم می کشد. اینان به طبقه بالای جهنم وارد شده و پس از تصفیه و پاک شدن بیرون آمده و به بهشت می روند. به فرموده پیامبر (صلی الله علیه و آله وسلم) اینان "شیعه" نیستند، بلکه دوستداران و علاقه مندان اند. در ادامه حدیث آمده است: شخصی از پیامبر (صلی الله علیه و آله وسلم) سؤال کرد: فلانی به ناموس همسایه اش نگاه می کند و اگر برای او ممکن شود، از گناه ابایی ندارد. پیامبر (صلی الله علیه و آله وسلم) غضب کرده، فرمودند: او را نزد من بیاورید! شخص عرض کرد: او از شیعیان و معتقدان به شما و علی است و از دشمنان شما بری است! حضرت فرمود: اگر او از شیعیان ما است که این دروغ است؛ شیعه ما کسی است که (علاوه بر پیروی در اعتقادات) در اعمال نیز از ما پیروی کند و آنچه که از او نقل کردی، جزو اعمال ما نیست. [تفسیر امام حسن عسکری (ع)، ص 306 - 307]

الروضة من الکافی، کلینی محمد بن یعقوب

ترجمه حدیث: شکوری - گروه دین و اندیشه تبیان